

KUR'AN'A DİL UZATANLARA TOKAT GİBİ CEVAP

Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanlığı, son zamanlarda Kur'an-ı Kerim'in mahiyeti ve Kur'an'da yer alan kıssaların gerçekliği konusunda kamuoyunda tartışmalara yol açan birtakım iddialara ilişkin bir açıklama yayınladı.

Kur'an Lafzı ve Manasıyla Nazil Olmuştur

Son zamanlarda Kur'an'ın mahiyeti ve Kur'an'da yer alan kıssaların gerçekliği konusunda kamuoyunda tartışmalara yol açan birtakım iddiaların ileri sürüldüğü görülmektedir.

Söz konusu iddialara göre Kur'an'ın sadece manası bir öz olarak Hz. Peygamber'e indirilmiş, o da bunu kendi kültürünün kelimeleriyle söze dönüştürmüştür. Diğer bir iddia ise, Kur'an kıssalarının tarihsel gerçekliğinin olmadığı, sadece bazı mesajların verilmesi için kurgulanmış anlatımlar olduğu şeklindedir.

Bu iddialar, hem bizzat Kur'an-ı Kerim'in kendi ifadelerine, hem onu insanlığa duyuran Hz. Peygamber'in açıklamalarına hem de tarih boyunca benimsenen İslam ilim geleneğindeki temel kabullere açık bir aykırılık taşımaktadır.

Yüce Allah'ın bütün insanlığa gönderdiği son mesajı olan Kur'an-ı Kerim'de yer alan birçok ayet, onun bütünüyle yani hem manası hem de lafzıyla Yüce Allah'a ait olduğunu açıkça ortaya koymaktadır:

“Şüphesiz bu Kur'an, âlemlerin rabbi tarafından indirilmiştir. Onu, senin kalbine uyarıcılardan olası diye apaçık bir Arapça ile Rûhulemîn indirmiştir. (Şuarâ 26/192-195),

“Şüphesiz bu Kur'an sana, hüküm ve hikmet sahibi, hakkıyla bilen Allah tarafından verilmektedir.” (Neml 27/6),

“İşte, sakınsınlar yahut hatırlamalarını sağlasın diye onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onda uyarılarımıza tekrar tekrar yer verdik.” (Taha 20/113), “İşte sana, Ümmülkurâ (Mekke) ve çevresindekileri uyarman ve hakkında asla şüphe bulunmayan toplanma gününün dehşetini haber vermen için böyle Arapça bir Kur'an vahyettik” (Şura 42/7) ayetleri vahyin lafızlarının yani sözlerinin onu indiren Yüce Allah tarafından Arapça olarak belirlendiğini göstermektedir.

Kur'an'ın, gerek indiriliş keyfiyeti gerekse indirildiği lafız örgüsüyle ilgili bu doğrultuda pek çok ayet-i kerime ve hadis-i şerif bulunmaktadır. Nitekim İslam ilim geleneğinin temel kabulleri doğrultusunda Müslümanlar da tarih boyunca böyle inanmışlardır.

Kur'an'ın lafız değil sadece mana ve mefhum olarak indirildiğine delil olarak ileri sürülen “O Kur'an, şüphesiz öncekilerin kitaplarında da vardır.” (Şuara 26/196), “Bunlar önceki kitaplarda, İbrâhim ve Mûsâ'nın kitaplarında da vardır.” (A'la 87/18) ayetleri Kur'an mesajlarının özü olan tevhid ilkesinin önceki kutsal kitaplarda da bulunduğunu bildirmektedir.

İnzal aşamasında Kur'an'ın lafzı ve manası üzerinde Hz. Peygamber'in herhangi bir tasarrufunun kesinlikle söz konusu olamayacağı hususu da birçok ayette belirtilmiştir:

“Kendilerine âyetlerimiz açıkça okunup anlatılınca bizimle karşılaşacaklarına inanmayanlar, “Bundan başka bir Kur'an getir veya bunu değiştir” dediler. Onlara şöyle de: “Onu kendiliğimden değiştirmeye hak ve yetkim yoktur, ben ancak bana vahyedilene uyuyorum. Eğer rabbime itaatsizlik edersem şüphesiz dehşetli bir günün azabından korkarım.” (Yunus 10/15),

“Sen onlara bir ayet getirmediğin vakit, “Onu da derleyip toplasaydın ya!” derler. De ki: “Ben sadece rabbimden bana vahyedilene uyarım. İşte bu Kur'an, rabbinizden gelen kanıtlardır, inanan bir topluluk için hidayettir, rahmettir.” (A'raf 7/203) ayetleri bu gerçeği ifade etmektedir.

Şu ayetler ise Hz. Peygamber'in, Kur'an'ın lafızlara dökülmesi konusunda hiçbir rolünün olamayacağı hususunda çok açıktır:

“Eğer peygamber bize atfen bazı sözler uydurmuş olsaydı, elbette onu kısıvrak

yakalardık, sonra onun can damarını koparırdık. Hiçbiriniz buna mâni olamazdınız.” (Hakka 69/44-47),

“Vahyi tam alma telâşı yüzünden dilini kımlıdatma. Onu zihninde toplayıp okumanı sağlama işi bize aittir. O halde onu okuduğumuz zaman sen onun okunuşunu takip et. Sonra onu anlatmak elbette bize aittir.” (Kıyâme 75/16) Bu ayeti kerimeden vahyin indirilişi sırasında Hz. Peygamber’in, ayetleri ezberlemek için bir çaba içerisine girdiği anlaşılmaktadır. Bu durum, ayetlerin lafız ve manasıyla kendisine nazil olduğunu göstermektedir.

Hal böyleyken Kur’an’ın sadece mana olarak nazil olduğu, lafzının ise Hz Muhammed’e ait olduğu şeklindeki bu şaz görüş, hiç bir İslam mezhebi tarafından kabul edilmemiştir. Bu görüşlerin bazı kitaplarda yer alması bunların benimsendiği anlamına gelmez. Nitekim İmam Matüridî, bu şaz görüşü Te’vilâtü’l-Kur’an adlı tefsirinde eleştirmiş, reddetmiş ve Kur’an’ın hem lafız hem de mana olarak Allah tarafından Cebrail vasıtasıyla Hz. Muhammed’e indirildiğini net bir şekilde ifade etmiştir. (I, 74; III, 121, 541)

Kur’an kıssalarının gerçekliği olmayan kurgusal anlatılardan ibaret olduğu iddiasına gelince, bu yorum da yine bizzat Kur’an’ın kendi ifadelerine ters düşmektedir. Zira Kur’an-ı Kerim, kendisinin anlattığı kıssalar için dile getirilen “öncekilerin masalları/uydurmaları” nitelendirmesini birçok ayetinde reddettiği gibi (Furkan 25/5-6; Nahl 16/24-25; Kalem 68/15-16) yine pek çok ayetinde anlatılanların “gerçek ve yaşanmış” olduğunu vurgulamıştır:

“Bunlar sana vahyettiğimiz gayb haberlerindedir. Meryem’i kim himayesine alıp koruyacak diye kalemlerini (kur’a için) atarlarken sen yanlarında değildin. (Yine bu konuyu) tartışırken de sen yanlarında değildin.” (Al-i İmran 3/44), “İşte bu (kıssa), gayb haberlerindedir. Onu sana biz vahiy yolu ile bildiriyoruz. Yoksa onlar tuzak kurarak işlerine karar verdikleri zaman sen onların yanında değildin.” (Yusuf 12/102),

“Biz sana onların (Ashab-ı kehf’in) haberlerini gerçek olarak anlatıyoruz: Şüphesiz onlar Rablerine inanmış birkaç genç yiğitti. Biz de onların hidayetlerini artırmıştık.” (Kehf 18/13)

Kur’an’ın bu apaçık beyanları da gösteriyor ki, Kur’an-ı Kerim hem lafzıyla hem de manasıyla Yüce Allah’ın katındandır ve her şeyiyle O’na aittir. Anlatılan kıssalar da gerçekten yaşanmış olaylara aittir ve gayb haberleri olarak vahyedilmiştir.

Sonuç olarak Kur’an-ı Kerim, lafız ve manasıyla Allah’ın kelimidir. Allah’ın koruması ile tek harfi bile değişmeden günümüze kadar gelmiştir ve kıyamete kadar da baki kalacaktır. Nitekim geçmişten günümüze dünyanın her tarafındaki Mushafların hiçbirinde herhangi bir farklılığın olmaması da bu hakikatin ve mucizenin en somut göstergesidir. Hz. Peygamber’den bu tarafa mucizevi bir şekilde Müslümanların zihninde yer etmiş olan Kur’an’ı Kerim’in lafız ve manasıyla Allah’ın kelamı olduğu hususunda tereddüt uyandırabilecek söylemlerden uzak durmak bütün Müslümanların ortak sorumluluğudur.

Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanlığı

(Kaynak: Diyanet İşleri Başkanlığı İnternet Sitesi – 19 Aralık 2018)

Kaynak link:

www.diyaret.gov.tr/tr-TR/Kurumsal/Detay/13239/basin-aciklamasi